

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes,
Soliloquia et Manuale**

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

De præmio patriæ cœlestis, 4

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

CAPVT IV.

De premio patriæ cœlestis.

I. **P**remium est videre Deum, vivere cum Deo, vivere de Deo, esse cum Deo, esse in Deo, qui erit omnia in omnibus: habere Deum, qui est summum bonum. Et ubi est summum bonum, ibi est summa fœlicitas, summa jucunditas, vera libertas, perfecta charitas, æterna securitas, & secunda æternitas. Ibi est vera lætitia, plena scientia, omnis pulchritudo, & omnis beatitudo.

*Est ibi pax, pietas, bonitas, lux, virtus, honestas,
Gaudia, lætitia; dulcedo, vita perennis,*

Gloria, laus, requies, amor & concordia dulcis.

Sic cum Deo homo beatus erit, in cujus conscientia peccatum inventum non fuerit. Videbit Deum ad voluntatem, habebit ad voluptatem, fruetur ad jucunditatem. In æternitate vigebit, in veritate fulgebit, in bonitate gaudebit. Sicut habebit permanendi æternitatem, sic cognoscendi facilitatem, & quiescendi fœlicitatem. Civis siquidem erit illius sanctæ civitatis, cujus Angeli cives sunt, Deus Pater templum, Filius ejus splendor, Spiritus sanctus charitas. O civitas cœlestis, mansio secunda, patria fertilis & ampla, totum continens quod delectat, populus sine murmure, incolæ quieti, homines nullam indigentiam habentes. Quam gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei: sicut lætantium omnium habitatio est in te. Omnes lætantur in lætitia & exultatione, omnes delectantur de

de Deo, cujus aspectus pulcher, facies deco-
ra, eloquium dulce. Delectabilis est ad vi-
dendum, suavis ad habendum, dulcis ad
perfruendum. Ipse per se placet, & per se
sufficit ad meritum: sufficit ad præmium, nec
extra illum quicquam quæritur: quia totum
in illo invenitur quicquid desideratur. Sem-
per libet eum aspicere, semper habere, sem-
per in illo delectari, & in illo perfrui. In il-
lo clarificatur intellectus, & purificatur affe-
ctus ad cognoscendam & diligendam verita-
tem. Et hoc est totum bonum hominis, nos-
se scilicet & amare creatorem suum.

2. Quæ ergo nos angit vesania, vitio-
rum sistere abyssum, hujus mundi sequi
nafragium, vitæ labentis pati infortunium,
impiæ tyrannidis ferre dominium; & non
magis convolare ad sanctorum foelicitatem,
ad Angelorum societatem, ad solemnitatem
supernæ latitiæ, & ad jucunditatem con-
templativæ vitæ; ut possimus intrare in po-
tentias Domini, & videre superabundantes
divitias illas bonitatis ejus? Ibi vacabimus
& videbimus, quam dulcis est Dominus, &
quam magna multitudo dulcedinis ejus.
Videbimus gloriæ decorem, Sanctorum
splendorem, & regis potestatis hono-
rem. Cognoscemus Patris potentiam, Fi-
lii sapientiam, Spiritus sancti benignissi-
mam clementiam: & ita habebimus no-
titiâ illius summæ Trinitatis. Nunc cor-
pora per corpus videmus; imagines eti-
am corporum, spiritu cernimus; tunc ve-
ro ipsam Trinitatem puro mentis intuitu

videbimus. O beata visio, videre Deum in seipso, videre in nobis, & nos in eo, foelici jucunditate, & jucunda foelicitate! Quicquid desiderabimus, totum habebimus, nihil amplius desiderantes. Et quicquid videbimus, amabimus, ipso amore beati. Beati dulcedine amoris, & suavitate contemplationis: hæc erit summa illius contemplationis: hæc erit summa illius foelicitatis. Quoniam intelligetur in suo puro esse sincera divinitas, comprehendetur in ea incomprehensibilis Trinitas. Patebunt arcana divinitatis, videbitur & amabitur Deus; & hæc visio & delectatio, totum cor hominis implens & satians, tota erit illius beatitudinis consummatio. Vna erit omnium lingua, jubilatio indefessa, unus affectus, amor æternus. Patebit veritas, implebitur charitas, & erit integra corporis & animæ societas, fulgebit sicut Sol humanitas glorificata. Quieta erit & concors carnis & spiritus societas. Angelorum & hominum unum erit gaudium, unum colloquium, unum convivium. Non languebit amor, nec liquefiet dilectio. Præsentibus omnibus bonis, nulla erit dilationis afflictio; quoniam beatifica divinæ majestatis præsentia, omnibus erit omnia: & erit communis omnium omnipotentia, sapientia, pax, justitia, & intelligentia. Non erit in illa pace diversitas linguarum, sed pacifica & concors concordia morum & affectuum. In torrente illius voluptatis, nihil ultra appetet cumulata satietas; tanta erit foelicitas. Ibi siquidem erit cumulus foelicitatis, super-

pere-

pereminens gloria, & superabundans lætitia.

3. Sed ad hæc quis idoneus? Profecto verus pœnitens, bonus obediens, amabilis socius, fidelis servus. Verus pœnitens semper in labore & dolore dolet de præteritis, laborat pro futuris cavendis. Vera siquidem pœnitentia est, sine temporis intermissione de peccatis dolere; sic plangere commissa, ut non committantur plangenda. Irrisor namque est & non verus pœnitens, qui adhuc agit quod pœniteat. Si ergo vis verus pœnitens esse, cessa à peccato, & noli amplius peccare: quoniam inanis est pœnitentia, quam sequens coinquinat culpa. Omnis bonus obediens dat suum velle & suum nolle, ut possit dicere: Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum. Paratum quodcumque præceperis facere: paratum ad nutum, nutu citius obedire: paratum tibi vacare, proximis ministrare, meipsum custodire, & in cælestium contemplatione requiescere. Amabilis socius omnibus est officiosus, & nulli onerosus. Omnibus est officiosus; quia devotus ad Deum, benignus ad proximum, sobrius ad mundum: Domini servus, proximi socius, mundi Dominus: Superiora habet ad gaudium, æqualia ad consortium, inferiora ad servitium. Nulli est onerosus, sed inferiora redigit ad utilitatem mediorum, & ad honorem superiorum; superiora sequens, inferiora trahens; ab illis possessus, ista possidens. Fidelis servus est in contemplatione Dei, & custodia sui.

4. Custodiæ ergo tuæ adhibe prius omnem diligentiam : deinde intelligens te nunquam posse sufficere ad te custodiendum tua industria , divinam implora clementiam : itemque ad contemplandam in te Creatoris tui voluntatem bonam & beneplacentem atque perfectam , Angelicam exora tutelam ; patrociniūque omnium cum Christo regnantium super te roga : curre per singulos , supplica singulis , & simul omnibus clama , & dic : Misere mei , misere mei , saltem vos amici mei , recipite fugitivum vestrum , sed fratruem , sed consanguineum in sanguine Redemptoris. En , pauper stat ad ostium , clamat & pulsat : Aperite pulsanti , & conducite eum usque ad Regem ; ut prostratus coram eo , indicem ei omnes miseras & omnes necessitates , quas patior. Ad extremum vero , Prælato tuo cor tuum cum omni ingenio configna : nullum in eo remaneat peccatum , quod non pura confessione deleatur. Iesum Christum etiam super cor tuum sicut signaculum pone. Cum enim Christus cordis ostium custodit , & est cordis ostiarius , ut per illum ingrediantur & egrediantur omnes familiæ cordis , consequenter adsunt millia millium Angelorum , ad fores exteriorum sensuum excubantium : nec audet alienigena irrumperere terribiles illas acies , propter ostiarii reverentiam & Angelorum custodiam.